

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

KETVIRTADIENIS

Nr. 113 (4306)

Anykščiai

1951 m. rugsėjo mėn. 24 d.

Kaina 2 kap.

ARTOJAI SKUBA

Nors kiekvieną savaitę „Aukštakalnių“ kolūkyje susumuojami dirvų arimo darbuojančių mechanizatorių tarpusavio socialistinio lenktyniavimo rezultatai, tačiau geriausiojo ūkio artojo vardas nuo pirmųjų arimo dienų nekeičia šeimininko. Už visus sparčiausiai darbuotis sekasi komunistui Vladimirui Kaunčiui, kurio asmeninėje sąskaitoje jau daugiau nei 200 hektarų į lygias dirvas suguldytų dirvų. Darbo pirmūnui nenori nusileisti ir darbo draugai Kazys Maldaikis, Jonas Pabarška.

Iš 1241 hektaro rudeniniam arimui numatytų laukų — šios savaitės viduryje „Aukštakalnių“ kolūkio mechanizatoriai pradėjo artinti šimtą hektarų dirvų. Šiomis dienomis rudeninio arimo darbai dar labiau paspartės, nes artojų gretas papildys pašarinių kultūrų silosavimo darbus baigiantys mechanizatoriai.

K. Valsys

Kronika

© Kaišiadory. Klaipėdos, Jonavos, Silutės, Tauragės ir Zarasų rajonų žemdirbiai jau įvykdė grūdų pardavimo valstybei planus, supylė jau sėklų fondus ateinančioms metams.

© Iškilmingai padėtas kėlinis akmuo Vilniaus trečiosios termofikacinės elektros pagrindiniam korpusui. Kaip numatyta Pagrindinėse TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptyse, šios elektros pirmoji dalis bus atiduota naudoti šiame penkmetyje.

© Naują derlių pradėjo perdirbti respublikos cukraus pramonės įmonės. Jose atlikta modernizacija, todėl kolektyvai su mažesniu darbuotojų skaičiumi numato pagaminti dešimtdaliu daugiau produkcijos, negu pernai. Išplėsti bei modernizuoti taip pat runkelių priėmimo punktai.

© Alytaus LKP 60-mečio medvilnės kombinate pradėjo veikti atliekų perdirbimo baras. Iš jo į cechus kasdien grąžinama nemažai medvilnės.

(ELTA)

Darbymetis cukrinių runkelių laukuose

Salia kelių neatdėliotų rudens darbų, antradienį Staškūniškio tarybinio ūkio žemdirbiai pradėjo kasti cukrinius runkelius. Pirmasis į 97 hektarų plotę sulapojusias „saldžiųjų šaknų“ plantacijas savaeigi šešiųjų runkelių nuėmimo kombainą įvairavo mechanizatorius Antanas Pauliukonis. Jis vienas šią techninę kultūrą sėjo ir augino, dabar teisėtai gali pasidžiaugti ištis neblogu šaknų derliumi. Kaip rodo cukrinių runkelių nuėmimo pradžia, jei viską pavyks sudoroti be nuostolių, kiekvienas hektaras vidutiniškai žada po 200 centnerių šaknų. Nebloga ir darbo sparta: šio darbštaus ir nuovokaus mechanizatoriaus įsitikinimu su savaeigiu

kombainu per dieną galima sudoroti derlių bemaž nuo 8 hektarų ploto. Nesizvalgydami į laikrodžius su čekoslovakais trielliais runkelių kombainais darbuojasi ir kiti A. Pauliukonio darbo draugai mechanizatoriai Aleksandras Auglys ir Juozas Zukauskas.

— Pramoniniam perdirbimui Staškūniškio tarybinio ūkio dirbantieji valstybei turės pristatyti 1400 tonų cukrinių runkelių. Užduotis yra realiai įvykdoma, tačiau iškyla nemažai problemų su šaknų pristatymu į Panevėžio cukraus fabriką. Labai stokojame tan reikalingo transporto, — kalbėjo ūkio vyriausiasis agronomas A. Ladyga.

K. Litvinas

BULVIAKASIS SVĖDASUOSE

Mažai kas visoje respublikoje gali pasigirti tokiais bulvių laukais, kaip Svėdasų kolūkio žemdirbiai — šia kultūra šiemet buvo apsodinta 240 hektarų.

Ūkio ekonomistų pasiskaičiavimais, trečiadienį svėdasiečiai jau buvo nukasę 147 hektarus bulvių. Iš kiekvieno hektaro vidutiniškai prirenkama po 170 centnerių gumbų.

Kiekvieną dieną ūkyje vidutiniškai nukasama po 10 hektarų bulvių. Palyginti neblogiems darbo tempams daug įtakos turi sklandus visų trijų bulvių nuėmimo kombainų darbas, tarp kurių didžiausią darbo našumą (virš 2 ha) pasiekė sumanus mechanizatorius Rimantas Merkio valdomas agregatas. Bulviakasio baruose taip pat triūsia ir šešetas elevatorinių kasamųjų, kurių pa-

skleistus gumbus rinkti vietos žemdirbiams padeda talkininkai iš Vilniaus inžinerinio statybos instituto, Svėdasų bei Aulėlių mokyklų.

Pagal planines užduotis Svėdasų kolūkio žemdirbiai šiemet valstybei parduos apie pusantro tūkstančio tonų bulvių. Dalis jų jau pristatyta į Tėvynės arodus.

K. Vilimas

LKP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETE

Dėl trūkumų organizuojant žemės ūkio darbus Skiemonių kolūkyje

LKP Anykščių rajono komiteto biuras savo posėdyje apsvaistė klausimą „Dėl trūkumų organizuojant žemės ūkio darbus Skiemonių kolūkyje“ ir priėmė šiuo klausimu atitinkamą nutarimą.

Priimtame nutarime pažymima, kad Skiemonių kolūkio valdyba, pirminė partinė organizacija ir specialistai neužtikrino tinkamo organizuotumo ir operatyvumo derliaus nuėmimo, pašarų ruošimo ir kituose darbuose. Ypač lėtai tempais ūkyje vyksta bulviakasis, nes tam tikslui nepašaroti ir nepanaudojami ūkyje esantys 2 kombainai, neorganizuojamos kolūkiečių ir specialistų talkos bulviakasio darbams paspartinti. Todėl kasdien vidutiniškai nukasama vos po 2,9 ha bulvių, o per pastarąją savaitę — rugsėjo 14—21 dienomis tenkasta vos 20 ha bulvių arba 17 proc. nuo esamo jų ploto, tuo tarpu kai per praėjusią savaitę rajone vidutiniškai nukasta 33 proc. bulvių. Nors ūkyje nuo nukastų bulvių pasėlių gaunamas labai mažas gumbų derlingumas — vos po 66 cent, tačiau nesirūpinama jų nukasimo kokybe: daug bulvių paliekama dirvų paviršiuje, blogai organizuojamas pakartotinas gumbų nurinkimas. Nei lauke, nei saugykloje neatliekami bulvių gumbų rūšiavimo darbai.

Dėl neorganizuotumo pernelyg suvėluota kolūkyje žiemkenčių sėja, nes tam tikslui nebuvo laiku paruoštos dirvos ir dėl to pažeisti optimalūs sėjos terminai.

Skiemonių kolūkyje nepanaudojamos visos galimybės pašarų bazel sustiprinti. Per pastarąsias dvi savaites pašarų ruošimui visiškai nebuvo panaudojamas žolės mielių agregatas, labai neorganizuotai vyko kukurūzų nuėmimas, užtat iki rugsėjo 21 dienos čia dar nenuimta ši silosinė kultūra 30 hektarų plote. Neatsitiktinai iki rugsėjo vidurio šiame kolūkyje silosos užaugta 1900 tonų mažiau, negu praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu.

Pastarojo laikotarpio giedresnėmis dienomis nesilimta ūkyje priemonių, kad būtų kuo skubiau nuimtas 38 hektarų plote dar likęs javų derlius.

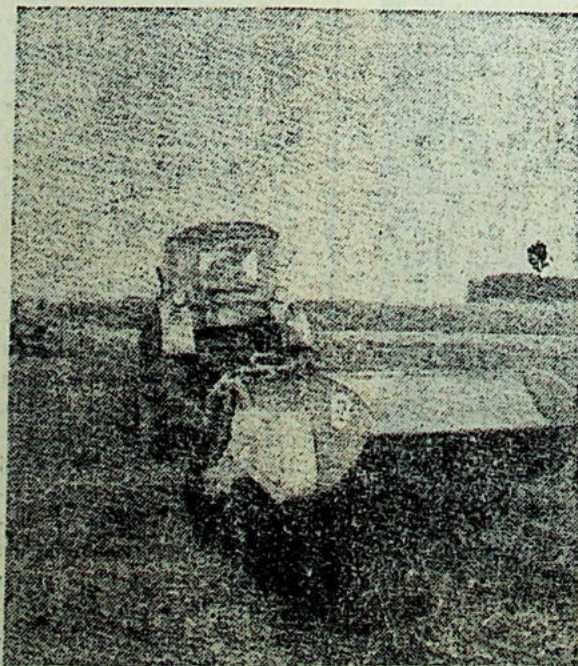
Organizuojant rudens darbus, neužtikrintas kolūkyje racionalus traktorių ir transporto priemonių bei darbo jėgos paskirstymas, jų panaudojimo kontrolė, neretai mažo galingumo traktoriai naudojami ne pagal paskirtį, šiaudų vežimui iš laukų ir kituose darbuose visiškai nepanaudojami arkliai. Žemdirbių tarpe silpnai dirbamas politinis aiškinamasis darbas, rudeninio žemės dirbimo, sėjos, bulvių derliaus nuėmimo darbuose dalyvaujanti kolūkiečių tarpe neorganizuojamas veiksmingas socialistinis lenktyniavimas.

Už blogą žemės ūkio darbų organizavimą, nepakankamą darbo drausmės stiprinimą, technikos ir darbo jėgos neracionalu paskirstymą ir jų nanaudojimo silpną kontrolę, o taip pat už nepakankamą politinį-auklėjamą darbą žemdirbių tarpe LKP rajono komiteto biuro nutarimu Skiemonių kolūkio valdybos pirmininkui J.

Augustinui ir kolūkio pirminei partinės organizacijos sekretoriui P. Stankeliui pareikštos griežtos partinės bausmės.

LKP Anykščių rajono komiteto biuras įpareigojo Skiemonių kolūkio valdybą ir pirminę partinę organizaciją imtis ryžtingų priemonių, siekiant kuo darniau ir rimtingiau organizuoti visus žemės ūkio darbus, ypač paspartinant kukurūzų ir kitų silosinų kultūrų, bulvių nuėmimo bei dirvų arimo darbus. Kolūkio valdybai ir partinei organizacijai būtina, kaip nurodyta nutarime, didesnę reiklumą ir atsakomybę didinti vyriausiesiems specialistams ir vidurinio lygio grandies padalinii vadovams už darbų organizavimą, technikos ir darbo jėgos racionalų ir našų panaudojimą, o organizuojant socialistinį lenktyniavimą, plačiau taikyti lenktyniavimo nugalėtojų materialinio ir moralinio skatinimo priemones. Kolūkio partinė organizacija įpareigoja žymiai pagerinti politinį-auklėjamą darbą dirbančiųjų tarpe, kelti komunistų avangardinį vaidmenį gamyboje, ypač siekiant suteikti žemdirbių pastangas pašarų atsargoms padidinti, jų kokybei gerinti, gyvulininkystės produktų gamybai didinti.

LKP rajono komiteto biuras taip pat įpareigojo visų rajono ūkių vadovus, pirmines partines organizacijas kuo geriau išnaudoti visas galimybes ir rezervus rudens žemės ūkio darbams paspartinti ir pašarų atsargoms papildyti, kad artimiausiu metu organizuotai būtų užbaigti bulviakasio, cukrinių ir pašarinių runkelių nuėmimo bei dirvų rudeninio arimo darbai ir kuo sėkmingiau būtų įvykdytos visų rūšių žemės ūkio kultūrų pardavimo valstybei užduotys.

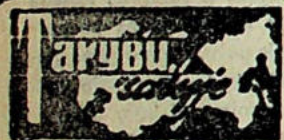
J. JUNEVICIAUS nuotraukose: bulviakasi skubina technikai bulves renka darbdėcios laukininkystės darbininkės Danutė Gražienė ir Solomėja Zabarskienė.

Ataskaitos ir rinkimai komjaunimo organizacijose

LLKJS Anykščių rajono komiteto biuras priėmė nutarimą „Dėl ataskaitų ir rinkimų pravedimo rajono komjaunimo organizacijose“. Ataskaitiniai-rinkiminiai susirinkimai, kurie vyks visose pirminėse komjaunimo organizacijose, išskyrus tik bendrojo lavinimo mokyklų komjaunimo organizacijas, be abejojimo, privalo suvaidinti svarbų vaidmenį toliau ugdančiam komjaunuolių gamybinį ir visuomeninį aktyvumą, stiprinant komjaunimo organizacijų kovingumą.

Ataskaitiniuose - rinkiminiuose susirinkimuose būtina visapusiškai išanalizuoti, kaip komjaunuoliai praktiškai prisideda prie TSKP XXVI suvažiavimo, TSKP CK Generalinio Sekretoriaus draugo L. Brežnevo Lenino komjaunimo išauklėjimo uždavinių įgyvendinimo. Ataskaitinė-rinkiminė kampanija tikslinga plačiai panaudoti jaunimo idėjiniam auklėjimui darbu gerinti, įvairioms ideologinio darbo formoms toliau tobulinti. Todėl nepaprastai aktualu šiuose susirinkimuose aptarti marksistinės-lenininės pasaulėžiūros formavimą, jaunimo auklėjimo tarybinio patriotizmo ir internacionalizmo dvasia klausimus, ypač paaiškinant, kokių renginių šia tematika efektyvumas gali būti didesnis.

Svarbu, kad ataskaitinė-rinkiminė kampanija paskatintų komjaunuolius dar aktyviau įsijungti į socialistinio lenktyniavimo sąjūdį, siekiant sutelkti komjaunuolių ir jaunimo pastangas

„Simferopolio mechaninėje remonto įmonėje serijomis gaminami kombainai vynuogių derliaus nuėmimui mechanizuoti. Kiekvienas jų pakeičia 35-40 darbininkų.“

„Greta KAMAZ-o klojami didžiausio Pavolgyje kartono ir popieriaus kombinato pamatai. Jį sudarys popieriaus, kartono ir kartoninės taros, taip pat tekstilės medžiagos butų interjero apdailai cechai.“

„Nižnekamsko hidroelektrinėje pradėta montuoti septintoji hidroturbina. Be dviejų agregatų, paleistų šiais metais, hidrostatyčiai ketina atiduoti naudoti dar du. Tuo pat metu virš elektrinės užtvankos statomas tiltas, kuriuo bus nutiestas geležinkelis ir automagistralė.“

„Didžiausioje Moldavijos lengvosios pramonės statyboje — Tiraspolio medvilnės susivienijimo antrajame verpimo ir audimo fabrike 1000 audimo staklių sumontuota pralenkus grafiką.“

(TASS-ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

8 spal. 1981. IX. 94

sėkmingam XI penkmečio uždavinių įgyvendinimui. Susirinkimuose reikalinga giliau išanalizuoti, kaip komjaunuoliai ir jaunimas įsijungia į masinį judėjimą „Gamybos ir efektyvumo penkmečiui — jaunųjų entuziazmas ir kūryba“, koki jė savo gamybinio darbo kraitį skiria visuomeninei gamybai intensyvinčiai, žemės ūkio gamybos efektyvumui didinti, o taip pat vertingam pirmųjų patyrimui paskleisti ir įgyvendinti.

Komjaunimo komitetų ir jų sekretorių pareiga — užtikrinti, kad kiekvienas komjaunuolis aktyviai ruošytųsi ataskaitiniams komjaunimo susirinkimams, juose pateiktų konkrečius pasiūlymus organizaciniam ir ideologiniam darbui tobulinti, kad čia vyrautų reiklumo, kritikos ir savikritikos atmosfera ir bū-

ty sutelktas komjaunuolių dėmesys į neišspręstas problemas, o taip pat numatytos konkrečios priemonės pasireiškusiems trūkumams išgyvendinti.

Ruošdamos ir pravedamos ataskaitos ir rinkimai, komjaunimo organizacijos didelį dėmesį turi skirti tolesniam komjaunimo kadrybei aktyvo kokybinės sudėties gerinimui. Į renkamus komjaunimo organus tikslinga rekomenduoti aktyvius komjaunuolius, jaunos komunistus, kurie pasižymi aukštomis politinėmis, dalykinėmis ir moralinėmis savybėmis, plačiu akiračiu, kurie savo veikla turi išsikovoję jaunimo tarpe pelnytą autoritetą.

V. Damašas

LLKJS Anykščių rajono komiteto komjaunimo organizacijų skyriaus vedėjas

GERA PRADŽIA

Vilniaus inžinerinio statybos instituto PCS 1/5 grupė — dar naujas, nesusicementavęs kolektyvas. Mums teko talkininkauti Anykščių rajono „Atžalyno“ kolūkio žemdirbiams.

Dar Vilniuje mus sutiko šio kolūkio saugumo technikos inžinierius M. Kolupaila, kurio nuosirdžią paramą jaučiame kasdien. Mūsų darbu, buitinimi ir laisvalaikio nuosirdžiai rūpinasi kolūkio pirmininkas A. Zibutis, partinės organizacijos sekretorė E. Tumienė, kolūkio pirmininko pavaduotojas A. Aleknavičius, Budrių padalinio vadovas J. Danyš.

Grupėi teko gana atsakingas darbo baras — linų do-rojimas. Tačiau dirbti nesunku, kai jauči ūkio vadovų rūpestį ir globą.

Nespėjo prabėgti nė pora savaičių, kai grupė pasiekė gan neblogų rezultatų. Ne tik įvykdome mums numatytas normas, bet jas dar ir

viršijame. Pagal visus rodiklius esame tarp lyderių.

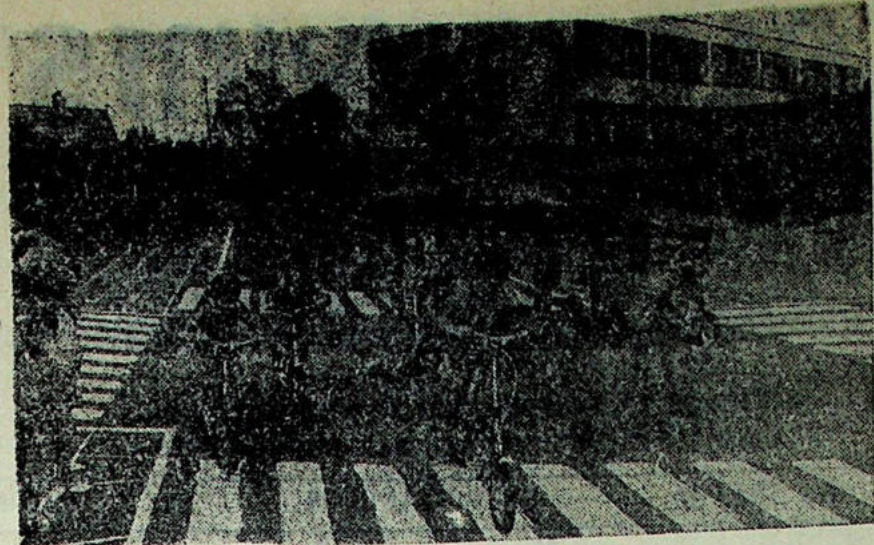
Mūsų grupė ne tik sparčiai, našiai dirba, bet ir aktyviai įsijungė į visuomeninį gyvenimą, įdomiai praleidžia laisvalaikį. Studentai susitiko su „Atžalyno“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretore E. Tumiene, kuri papasakojo apie sunkų kolūkio kūrmosi laikotarpį, apie šių dienų ir ateities planus. Susitikime dalyvavo ir vyr. ekonomistė D. Lingienė. Ji nušvietė darbo organizavimą „Atžalyno“, atsakė į mums rūpimus klausimus. Norėtusi paminėti rūpestingą vairuotoją E. Grybauską, kurį per tokį trumpą laiką spėjo pamėgti visi grupės studentai.

Neveltui yra sakoma: tik darbas vienija žmones, cementuoja kolektyvą.

D. Dumblauskaitė,
Eug. Pugačiukas,
studentai

Talkininkai kolūkio laukuose.

Stambiausio respublikos Kaišiadorių paukštyno kolektyvas nuolat viršija planinius rodiklius. Siemėl čia planuojama gauti 7 milijonus rublių pelno.

Svarūs gamybiniai pasiekimai leidžia įmonei skirti daug lėšų darbininkų socialiniams poreikiams. Paskutinių dviejų penkmečių metais pastatyti du 200 vietų bendrabučiai, 240 šeimų atšventė įkurtuves patogiuose butuose, pastatyta maisto produktų parduotuvė, 280 vietų vaikų darželis.

NUOTRAUKIOJE: vaikų darželio auklėtiniai mokosi saugaus elismo.

A. Sabaliausko nuotr. (ELTA)

Konkursui „Žmogus — žemės šeimininkas“

„VAIKAI! Jei dirbat, tai dirbkit, kaip reikiant, mūsų — žemdirbių — giminei gėdos nedarykit!“ — šie žodžiai Bronėi Vilniškienėi tapo gyvenimo priesaku. Tėvo, pirmojo Levaniškio kolūkio komunisto Antano Mincės, žodžiai ir įprastas vaikystės vaizdas: apžergęs dviratį, sparčiai mi-na žilagalvis

brigadininkas lauko takeliu iš vieno kiemo į kitą, kviesdamas kolūkiečius į darbą.

Tada, kai ji stojo į artimiausią — Raguvėlės žemės ūkio technikumą, mintis, kad galėtų pakeisti tėvą, atrodė nereali: argi tai moteriškas darbas!

Į gimtąjį kolūkį grįžo 1968 metais. Tėvas, pasveikinęs dukrą su mokslo baigimu, pavarė diplomą, be užuolankų pareiškė: „Būsi brigadininke! Aš jau savo atidirbau...“. Pasakė — kaip kirviu nukirto, ir nedrįsk

prieštarauti.

Pirmasis valdybos posėdis. Kontoroje vieni vyrai, o pridūkyta — net kvapą gniaužė. Pirmą kartą patekusi į tokią vyrišką atmosferą, jaunoji brigadininkė netikėjo, kad ji, mergaitiukė, galės dirbti kaip lygi su lygiais tarp tų šilta ir šalta mačiu-

is ciklo „Levaniškiai“

IS KARTOS Į KARTĄ

T. Kontrimavičius

sių, darbo ir nespisėkimų užgrūdintų levaniškėčių.

— Atrodo, kad sunkiausia — tai pradžia, — prisimena Bronė Vilniškienė. — Važiuoju, būdavo, laukais dviračiu, o galvoj vis įkyri mintis: „Ar paklausys žmonės? Ar susirinks trąšų barstyti?“. Atvažiuoju, susitinku su žmonėmis, — taip ramu, kai viskas gerai einas... Matyt, ir tėtis autoritetas daug padėjo.

Kai 1973 metais kolūkyje buvo įvesta laukininkystės šakinė specializacija, Bronėi buvo patikėta rūpintis linais — pačia įnoringiausia ir daugiausia kruopštumo reikalaujančia kultūra. Užeis lietus per tas 70 augimo dienų, nesubręš galvenos — ir nebėr derliaus. Todėl ir brigadininkės nuotaika nuo oro priklauso: aptaukė dangų debesys — ir Bronė nusiminusi, darbas iš rankų krenta.

Sakydavo anksčiau levaniškėčiai, o ir ne tik jie, — linai — tai kančia. Bet ir dabar linininkystė — daug rankų reikalaujantis darbas. Jei yra rovimas agregatas — tai špagoto pėdeliams rišti trūksta, nėra patyrusių mechanizatorių sudėtingai technikai vairuoti. O jei gerai užderėjo kultūra — reikia skubėti, kad stiebeliai greičiau į kokią daržinę būty sugabenti. Taip ir sukas

brigadininkė, kolūkiečių švelniai — Bronyte — vadina, ma, po visą kolūkį, laisvo klijimo ar daržinės stiebeliams ieškodama.

Namo parsiranda tik vakare, jau gerokai sutemus. Kartais ji, o kartais vyras, irgi brigadininkas, Valentas Vilniškis, pirmiau. Paskui

susėda vakarienauti, ir dėsto vienas kitam, ką nuveikė per dieną. Vilniškų atža-

las, Liutaurą ir Rolandą, nuo mažų dienų lydi mamos — brigadininkės ir tėtės — brigadininko bendri džiaugsmas ir rūpesčiai. Taip pat, kaip kadais Bronė — tėvo darbas... Kai mažąjį Liutaurą, vos stalą tepraaugusį, paklausiau, ar šis bus toks, kaip senelis, kaip mama, tėtis, Liutauras nedrąsiai, bet su tvirtu vyrišku įsitikinimu pareiškė:

— Būsiu brigadininku.

* * *

Netruks išaugti nauja levaniškėčių karta. Kažkas tęs Pauliaus Glemžos darbą — puoš ir želdins Levaniškio kolūkį. Jaunieji levaniškėčiai tikrai nepamirš švelnios ir nuosirdžios Emilijos Ciukšytės, teisingo ir sąžiningo Vaclovo Žižio. Žemės ūkio specialistai, vadovai, pareigingumu stengsis būti panašūs į Antaną Alkauską, o jaunieji mechanizatoriai seks Vlado Bieliūno ir Antano Blauzdžio pavyzdžiu. Susidarys naujos žemdirbių dinastijos. Ir daugiau levaniškėčių, kaip Bronė Vilniškienė, paseks tėvų ir senelių pėdomis — pasiliks gimtame kolūkyje. O senieji levaniškėčiai, kaip Bronius Savickas, Felicija Dukštienė ir daugelis kitų visada liks energijos, ir atkaklumo darbe pavyzdžiu jaunimui.

J. Junevičiaus nuotr.

Rugsėjo 25-ąją sukanka 75 metai, kai gimė poetas Kazys Inčūra

PO TĖVIŠKĖS DANGUMI

Miegok, mergela, ant Storių kalnų,
Prie pat pilies, kurios nepastatiau tau,
Bet dovanoju tau žvaigždėtą skliautą
Ir žlamęj varpelį mėlyną.

Sias ir daugybę nuostabaus skaidrumo eilučių, sakmių, baladžių, poetinių pasakų, 9 dramos, 2 libretus operoms, 4 prozos knygas, keletą vertimų yra mums padovanojęs poetas, dramaturgas K. Inčūra. „Savo nemaža apimtimi, žanrinio įvairovės, kūrinių kokybės, ženklaus lietuvių literatūros raidos reikšmės“, — teigia literatūros mokslininkas V. Galinis. Šių metų rugsėjo 25 dieną minime šio rašytojo gimimo 75-metį.

K. Vidugiris — vienas iš negausių K. Inčūros slapyvardžių, pabrėžiančių glaudų ryšį su gimtine — Vidugirio kaimu, esančiu netoli Vašukėnų. Vašuoka, Vidugirio eglėnėlis, Viešintų ežeras, Anykščių apylinkės, naujo gyvenimo reiškiniai kaimo ir mieste, gimtinės žmonės, artimieji ir ypač talentingos motinos — puikios dainininkės, pasakotojos, dainų kūrėjos — visų jų įtaka ir meilė — poeto įkvėpimo šaltinis, „neišsenkanti kūrybos verdinė“.

„Iš pat mažens mane žavėjo knyga ir teatras, todėl visus tolimesnius metus pasiskyriau literatūrai ir scenai“, — rašė autobiografijoje poetas. Kelias į tikslą — Troškūnų pradinė, Panevėžio vidurinė mokykla, kur pradėjo rašyti ir dalyvavo M. Karikos režisuojamuose vaidinimuose, paskui — Kauno uni-

versitetas bei dramos studija, ne visada širdžiai artimas darbas, norint išsiversti be namiškių paramos. O namiškiai, sako poetas, važiuoja į Kauną pranešti: „Bėda jau už durų! Vaduok!“ Ir padėjo, vadavo, gindamas nuo varžytynių, skatinamas lavintis. Ne vien motina, trys broliai ir trys seserys laukdavo Kazimiero atvykstant. Su apylinkės jaunimu rūšdavo gegužines, valdinimus. 1930 m. baigęs dramos studiją, teatrų scenose K. Inčūra suvaidino per 30 valdmenų. Vėliau darbas radijo diktoriaus, populiari radijo dėdės pravardė.

Nuo 1956 m. rašytojas visą jėgą skiria literatūriniam darbui. Poezija — „iškilni vieta“ K. Inčūros kūryboje ir visoje lietuvių literatūroje. Jaunystės metų eilėraščiuose gausu kontrastingų kaimo ir miesto sugretinimų, romantinės nuotaikos, tuomet būdingos poezijai. Visa K. Inčūros lyrika pasižymi emocionalių lyrizmų, gilia melle gimtinei. Pvz.:

Tėviškės duona — gardžiausia,
Kvapas tas — širdį net gelia.

Dirbt ir dalnuot nesiliausiu
Tau, o tėvynės duonele! —
„Aple tėviškės duoną“,
1929—1959

Skaitydami 1979 m. išėjusią K. Inčūros poezijos rink-

tinę „Stirny šaltinis“, žavimės eilėraščių skambumu, temų įvairove, nuotaikų mozaika. Čia ir gamtos, darbo, buities vaizdai, ir liaudies tradicijų apdainavimas („Beržų šventė“, „Kolūkiečių vaišių daina“ ir kt.), ir Vilniaus, ir teatinio gyvenimo, ir kt. temos.

Šiomis dienomis sulaukėme rašytojo dramaturgijos knygos „Gulbės giesmė“. Joje daugiau ar mažiau žinomi žinomos dramos: „Trys talismanai“, „Gimtoji žemė“, „Margiris“, „Zemaitė“, „Eglė žalčių karalienė“, „Broliai juodvarniai“, „Gulbės giesmė“. Įžanginiame straipsnyje literatūros kritikas J. Lankutis rašo: „Lietuvių liaudies moralinio vertingumo aukštynimas, jos laisvės kovų akcentavimas, galima sakyti, yra pagrindinis K. Inčūros dramų leitmotyvas“.

Ir poezijos, ir dramaturgijos rinklines parengė poetas E. Matuzevičius, rūpestingas ir nuoširdus K. Inčūros kūrybinio palikimo propaguotojas.

Iš naujo atgimusį kūrybą „po tėviškės šviesiuoju dangumi“ artimiau leidžia pažinti poetą, dramaturgą K. Inčūrą ne tik Anykščių rajono, bet ir visos respublikos žmonėms.

Labai artimi ryšiai K. Inčūrą siejo su mūsų rajono žmonėmis, ypač su žemėčiais. 1962 m. Vašukėnuose buvo aptarta jo knyga „Prie Kauno marių“. Pasirodžius pjesei „Zemaitė“ (1964 m.), rašytojas lankėsi Troškūnų vidurinėje. Čia ir „Gulbės giesmė“ buvo pirmą kartą perskaityta.

„Kasmet čia atvažiuoju, dar ir ne po vieną kartą.“

Kaipgi neatvažiuosi? — Čia mano gimtoji žemė, čia mano gentys, giminės, čia jūs, mano mylimi mokytojai ir mokiniai, kurių veidus dažnai regiu savo mintyse, mąstydamas apie dabartinę kartą ir mūsų ateitį. Tegu jus visus lydi laimė ir sėkmė!

Jūsų Kazys Inčūra, — rašė 1971. 10. 16 mokyklos svečių knygoje poetas.

1974 metų lapkričio 30 nustojo plakti dosni K. Inčūros širdis. 1976 m. iškilmingai paminėtas jo 70-metis. Tada tėviškėje, Vidugiriuose, atidengta memorialinė lenta, įrengtas memorialinis kambarys, kuriuo rūpinasi brolio dukters I. Uzdrienės šeima, artimiausiai bendravusi su poetu. Dabar į K. Inčūros tėviškę kelią rodo dvi meniškos rodyklės. Mūsų ausyse dar skamba gyvas, emociingas, jaunatviškai pakilius poeto balsas, jo priesakas Storių kalvų mergelei:

Vorutą saugok. Latavą globoki.
Ten Mindaugas nukovė
kitkart lokį,
Laimėjęs mūsų prie Rygos
aukštos,
Tu neužmiršk! Viešintų,
Troškūnų,
Vidugirų... Te jie laimingi būnai
Globok juos, kai mana širdis sustos.

70-metis, 75-metis... Artės 80-metis, vis mažiau poeto vaikystės liudininkų bebus, bet jo „Stirny šaltinis“, „Gulbės giesmė“ ir kitos knygos liks mums „kupinas pasaulis linksmybės, lobių, grožio ir aidų“.

O. Bartulytė
Troškūnų vidurinės mokyklos mokytoja

POETO JUBILIEJUI

Renginiai, skirti lietuvių poeto, dramaturgo ir aktoriaus K. Inčūros jubiliejui, vyks šių metų rugsėjo 25 dieną Troškūnuose.

Į renginį pakviesti poetai Eug. Matuzevičius, A. Drilinga, LTSR nusipelnusi artistė K. Kymantaitė.

14 valandą Troškūnų miesto vidurinėje mokykloje, kurioje rašytojas mokėsi, istorijos muziejuje atidaroma ekspozicija, atskleidžianti K. Inčūros interesus, kūrybos platumą ir įvairumą. Ekspozicijoje — fotonuotraukos, dokumentinė medžiaga, knygos.

15.30—17 valandą atminimo pagerbimas rašytojo tėviškėje Vidugiriuose. Čia, šloje sodyboje, kur 1906 m. rugsėjo 25 d. gimė poetas,

įrengta memorialinė ekspozicija.

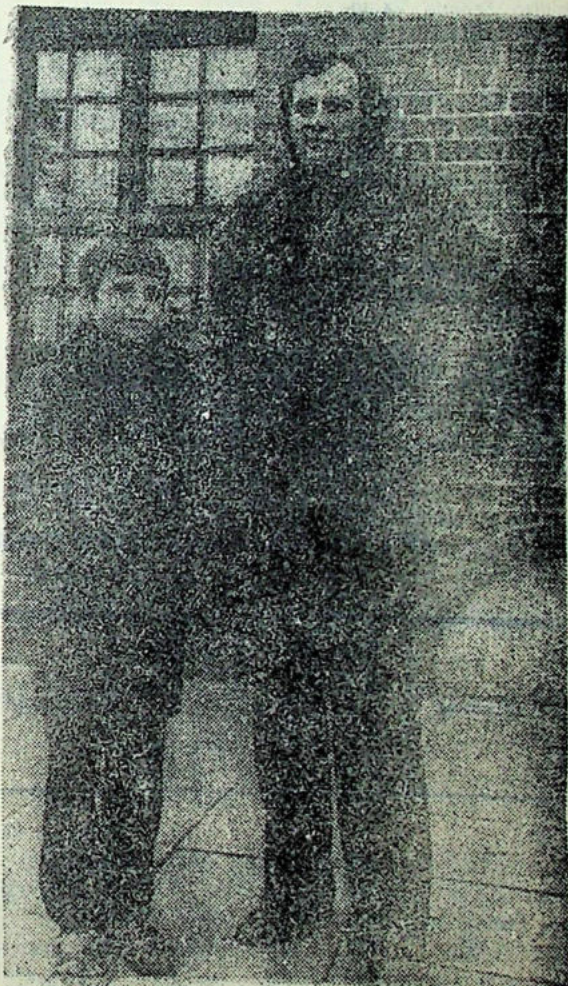
20 val. Troškūnų miesto kultūros namuose vyks atminimo vakaras-minėjimas, kuriame dalyvaus lietuvių rašytojo K. Inčūros talento gerbėjai, rašytojai, artimieji. Vakaro metu bus apžvelgtas poeto K. Inčūros literatūrinis palikimas, gyvenimo kelias. Prisiminimus pasakos rašytojai, artimieji. Poeto eiles skaitys LTSR nusipelnusi artistė K. Kymantaitė.

Į jubiliejui skirtus renginius kviečiame rajono literatūrinę visuomenę, skaitytojus.

Ši diena bus švente visiems poeto draugams, jo skaitytojams.

„K. d.“ Inf.

Drabužiai vyrams ir berniukams

Netrukus prileiks šiltų drabužių. Remdamasis paklausos tyrimais, Kauno „Spalio“ siuvimo fabriko kolektyvas pradėjo siūti puspalčius iš madinių medžiagų. Siuvami vyriški puspalčiai iš velveto su gobtuvu, papuošti dirbtiniu kailiu, taip pat naujų modelių puspalčiai iš dirbtinių kailių, žomšos. Paklausą turi svarbūs vyrams ir berniukams iš dirbtinės odos.

Vilniaus Modelių namų dailininkai kasmet paleikia „Spalio“ siuvimo fabri-

T. Zebrausko nuotr. (ELTA)

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl, 1981, IX, 24

Cheminis drabužių valymas

Laiku ir nuolat valant drabužius, pailgėja jų dėvėjimo laikas, drabužiai apsaugomi nuo kandžių. Nepalikite žiemai neišvalytų vasarinių drabužių, o vasarai — žieminių, nes juose esančios dėmės per ilgą laiką įsisenėja ir vėliau sunkiai išvalomos. Siuvimo įmonės gaminių markiuoja tarptautiniais simboliais. Negerai, kai klientas tas etiketes nukarpo. Markiruotė padeda priėmėjui nukreipti gaminių atitinkamam apdorojimui.

Prisitačius drabužių cheminiui valymui, išduodamas kvitas su visais užpildytais rekvizitais. Kiekvienam rūpi žinoti švaraus gaminių atsiėmimo datą. Kvie data nurodoma, ir tą dieną klientas išvalytą drabužį turi pasiimti. Tačiau kartais pamiršama atsiimti drabužius,

Tuo atveju, kai klientas pavėluotai atsiima užsakymą, nuo 1979 m. spalio 1 d. už laiku neatsiimtą daiktą saugojimą imama priemoka po 10 kap. už kiekvieną dieną, atskaitčius 3 priėmimo punkto darbo dienas.

Dabar pats laikas apžiūrėti visus žieminius drabužius ir juos išvalyti.

Reikėtų priminti, kad jau pilnu pajėgumu pradėjo valyti kilimus Kauno fabrikas „Snaigė“. Cheminiame valymui drabužius, kilimus bei kiliminius takus priima visi rajono priėmimo punktai.

Naudokitės cheminio drabužių valymo paslaugomis, sutalpysite laiką ir jūsų drabužiai visada bus švarūs ir gražūs.

P. Juodėnienė
Anykščių rajone BGAK cheminio valymo užsakymų priėmėja

Klaipėdoje įrengta pirmoji skulptūrų galerija po atviro dangumi. Respublikos skulptoriai per penkerius metus uostamiesčio Mažvydo parko ekspozicijai jau sukūrė 80 įvairių dekoratyvinių skulptūrų. Iš šiais metais parką papildė 16 kūrinių. Tai pagal Lietuvos TSR liaudies dailininko R. Antinio modelį iškalta skulptūra „Draugystė“, V. Skirgailaitės „Sąveika“, R. Kazlausko „Kuršis“, S. Mišeikio „Sąksmas“ ir kiti.

NUOTRAUKA: vilnietis skulptorius R. Kazlauskas prie savo naujos skulptūros „Kuršis“.

B. Aleknavičiaus nuotr. (ELTA)

TEBELYDI MALONŲ PRISIMINIMAI

Jau seniai praeiti Anykščių rajono gėlininkams tapo kelionė po Užnemunę. Tačiau ne vienas ekskursijos dalyvis dažnai mintimis vėl ir vėl grįžta į aplankytas vietas, prisimena sukaupią sirdyje grožį. Dažnai prisimename jaukiame Gelgausdiškio miestelyje aplankytas J. Stanaičio ir J. Žibučio sodybas, reikšmingiausius Sakų miesto objektus. Šis suvalkų miestas mums brangus tuo, kad čia 1890–1894 metais gyveno Vincas Kudirkas. Jo namai buvo slaptos literatūros sandėlis, į kurį knygnešiai iš Prūsijos gabeno uždraustas lietuviškas knygas.

Tikras botanikos sodas yra Žitos Rūgienės sodyboje J. Janonio gt. Nr. 18. Čia stambiažiedės raganės dengia visa namo galinę sieną. Darželyje daug įvairiausių rožių, rožiniais žiedais orfenzijų ir kitų rožių gėlių. Didelis asortimentas įvairiausių dekoratyvinių medžių ir krūmų. Labai patrauklūs jų deriniai. Ypatingai gražus raudonlapės formos Tunbergo raugerškio derinys su geltonai žydriniu sidabrakrūmiu. Sodybą puošia du puikūs vandens baseinėliai su vandens lėlijomis. Prie vieno iš jų stovi iš mūsų liaudies meistro Zenono Valuntos sodybos atsikridusi gervė.

Sakų miesto pakrastyje, Griškabūdžio gt. Nr. 42, raudome gėlininkystės pradininko Vlodo Unguvačio erdvią sodybą, papuoštą lentele „Pavyzdinė sodyba“, iš kurios vertėtų daug ką pasisavinti, daug ko pasimokyti ir mūsų gėlininkams.

Tolminkiemyje aplankėme Mažosios Lietuvos būrų daliaus Kristijono Donelaičio

memorialinį muziejų. Šioje kelionėje mus lydėjo Kybartų K. Donelaičio vidurinės mokyklos mokytoja, biologijos mokslų kandidatė Rimantė Kelpšaitė. Kelionės metu R. Kelpšaitė davė daug patarimų, kaip pražydinti įvairius dekoratyvinius medelius ir krūmus žiemos metu ir kaip organizuoti temines gėlių parodas. Paprasta kelionė autobusu tapo puikiu seminaru, kuris buvo pailiustruotas jos pačios darytomis fotonuotraukomis.

Kybartuose, Cepajevio gt. Nr. 6 apžiūrėjome Adelės ir Viktoro Zemaitaičių sodybą. Sodybos šeimininkė yra gabi liaudies menininkė, iš paprastų šiaudelių sukliajusi M. K. Ciurlionio, A. Zmuidzinavičiaus, J. Levitano ir kitų mūsų dailininkų paveikslus.

Cepajevio gt. Nr. 9 gyvenančios Jūratės Skripkaitienės sodyba mus sužavėjo gražiu baseinu su fontanu, nuostabių rožių ir spygliuočių medžių gausumu.

Maždaug tokia pat graži sodyba pamatėme ir Montvilos gt. Nr. 14, kurios šeimininkas Jonas Maknavičius.

Kiršų kaime aplankėme poetės Salomėjos Nėries sodybą, pažymėtą paminkliniu akmeniu. Čia pat matėme augantį ir poetės apdainuotą diemedį.

Vilkaviškio mieste, kaip ir daugelyje mūsų aplankytų miestų, taip pat netrūksta gėlininkų. Pavyzdinčiai savo sodybas tvarko Vilniaus gt. Nr. 11 gyvenanti Janina Kalnaitienė, Daukanto gt. Nr. 33 šeimininkas Jonas Micius, Pergalės gt. Nr. 37 gyvenantis Jonas Krikščiūnas.

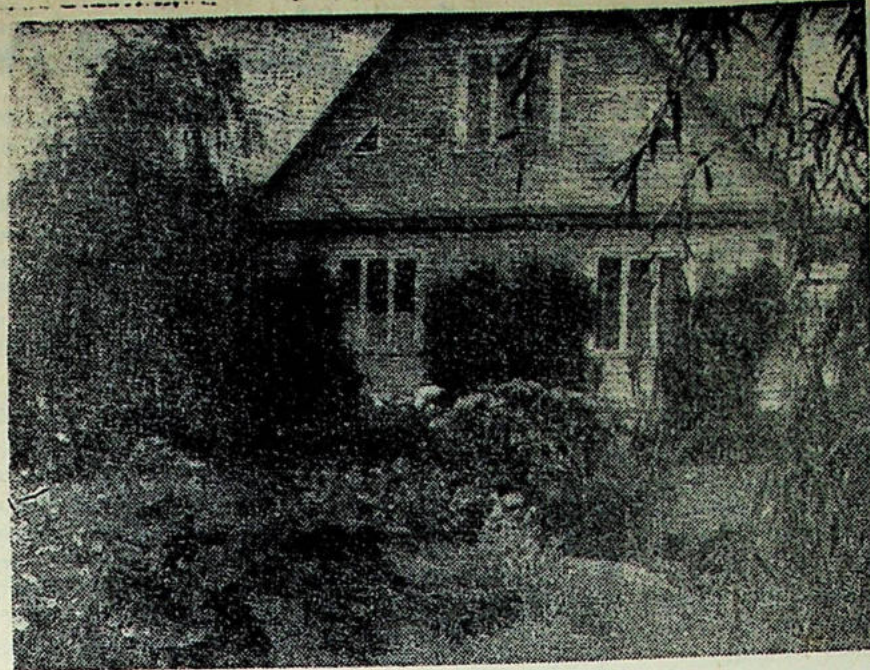
Toliau mus maršrutas nuvedė į Suvalkijos sostinę — Kapsuką. Pirmiausia aplankėme mūsų seno bičiulio

Stasio Kliukinsko sodyboje Kvietiško gt. Nr. 9. Čia mūsų gėlininkai įsigijo daug spygliuočių ir lapuočių medelių ir krūmų. Jo lydimi apžiūrėjome puikią gėlių parodą, kurios technikinę dokumentaciją kapsukičiai mums laikinai paskolino. Būtų labai gražu, kad tokia gėlių paroda būtų pastatyta Anykščiuose. Įdomu buvo susitikti su Kapsuko miesto gėlininkais jų sodybose.

„Senų beržų eilėmis apsodintu plentu pasukome pro Kauną namo.“

Džiugūs pažymėti, kad šioje ekskursijoje dalyvavo ne tik Anykščių, Svėdasų ir Troškūnų gėlininkai, bet ir aktyviausi grožio puoselėtojai iš kai kurių rajono ūkių.

Alb. Cerniauskas
LSD Anykščių gėlininkystės skyriaus valdybos pirmininko pavaduotojas

Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio gyvenvietė žinoma kaip viena gražiausių, geriausių tvarkomų rajone. Net kelioms šios gyvenvietės sodyboms pritaikytas „Pavyzdingos sodybos“ vardas.

Vieną jų, kurios šeimininkai elmininkiečiai Valerija ir Steponas Pivoriūnai, matome šioje J. JUNEVIČIAUS nuotraukoje.

Kontroliniam reidui praėjus

Ivyko kontrolinis reidas, kurio metu patikrinome mažųjų laivų registraciją ir eksploataciją Rubikių ežere. Reido tikslas — apsaugoti žmones, kurie naudojasi vandens telkiniuose netvarkingomis valtimis, nuo nelaimės.

Reido metu išaiškinta nemažai grubių mažųjų laivų saugios eksploatacijos taisyklių pažeidimų. Kai kurios valtyys rastos neregistruotos, be numerių ant borto šonų. Kitos valtyys netvarkingos, netinkamos eksploatacijai, paliktos nepirakinčios. O tai gresia pavojų žmonių gyvybei. Tokiu suaugusių aplaidumu kartais pasinaudoja ir paaugliai. Štai 1981 metų pirmąją

me pusmetyje grubiai pažeidus mažaisiais laivais plaukiojimo ir eksploatacijos taisykles, įvyko 8 nelaimės, nuskendo 8 žmonės, iš jų 4 moksleiviai.

Kad neįvyktų skaudžių nelaimių, nepalikime valčių nepirakinčių. Netvarkingas, netinkamas eksploatacijai valtis būtina paimti iš vandens telkinio ir sunaikinti.

Rastos be priežiūros ir be numerių valtyys (nuo Vingrio ir Kazlauskio įlankų) pristatytos į LSDG rajono komitetą. Norintieji atsiimti savas valtis, kreipiasi: Anykščiai, Gegužės pirmosios g-vė Nr. 47a.

A. Raišlienė
LSDG Anykščių rajono komiteto pirmininko pavaduotoja

Redaktorius ST. VINCIONAS

Dėkosa

Nuoširdžiai dėkojame Skiemonių kolūkio pirmininkui J. Augustinui, Anykščių sviesto gamyklos darbuotojams, kaimynams, giminėms, visiems, kurie užjautė ir padėjo palaidoti mylimą vyrą ir tėvelį Joną Tamošiūną. Žmona ir sūnūs

ANGELEI MARCINKEVICIENEI

Tegu mūsų nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, tragiškai mirus mylimam broliui. „Puntuko“ kolūkio Slavėnų brigados kolūkiečiai ir brigadininkė

ALVYDAI MIKSIENEI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Okinių, ūkininkų-buitinių, elektros, baldų, komiso ir gerimų parduotuvių darbuotojos

ALVYDAI MIKSIENEI

Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam tėveliui. Universalinės parduotuvės pardavėjų kolektyvas

ALDONAI MATULIAUSKIENEI

Mirtis atėmė iš Tavo mylimą žmogų — tėvelį. Nuoširdžiai užjaučiame ir liūdimės kartu. Kaimynai

Mylimam tėveliui mirus, nuoširdžiai užjaučiame ALVYDA MIKSIENE ir liūdimės kartu su ja.

Prekybos centro darbuotojai

RIMANTUI JARUSEVICIUI

Dėl mylimos mamytės mirties reikiame nuoširdžių užuojautų. Autokelių valdybos administracija ir profsąjunginė organizacija

Oklių ir organizacijų dėmesui!

Anykščių rajoninis gamybinis susivienijimas praneša, kad nuo šių metų spalio 1 d. visi susivienijimo sandėliai, išskyrus atsarginių dalių, uždaromi metinei inventoriacijai.

Atsarginių dalių sandėliuose metinė inventoriacija bus atliekama nuo š. m. lapkričio 1 d.

Inventoriacijos metu prekės iš sandėlių nebus išvežiamos bei parduodamos, todėl prašome iš anksto apsirūpinti reikiama prekėmis.

Valdytojas

ONUTEI IMBRASIENEI

Netekus brangaus žmogaus — mamytės, reikiame nuoširdžių užuojautų. Anykščių centrinės ligoninės viltuvės ir pieno mišinų viltuvės darbuotojai

KAZIMIERAI ZEKONIENEI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam mamytel. „Gimtosios žemės“ kolūkio Paežerių fermos darbuotojai

Tragiškai mirus ALVYDUI CEMASKAI, reikiame nuoširdžių užuojautų velionio tėveliams.

Dapkevičiai

Ilgametel saviveiklininkel ZOEI INGAUNIENEI mirus, nuoširdžiai užjaučiame šeimą ir artimuosius.

Svėdasų kultūros namų moterų ir etnografinio ansamblio dalyviai ir vadovė

„Gimtosios žemės“ kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija reikiama gilią užuojautą JONUI ir STASIUI JANKAUSKAMS dėl jų mirties.

ZINIOS

APIE PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVES
1981 m. rugsėjo 14–21 d.

Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc.			Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc.		
	per parą	+ lyginant su tuo pačiu laikot.	1980 m. tuo pačiu laikot.		per parą	+ lyginant su tuo pačiu laikot.	1980 m. tuo pačiu laikot.
„Vienybė“	136	8,9	+2,3	„Pirmyn į komunizmą“	99	9,4	—0,3
„Nėvėžis“	122	8,9	+1,5	K. Staro	99	9,9	+0,3
Levaniškis	115	10,6	+1,3	Cerniachovskio	99	8,0	—0,1
„Gimtoji žemė“	115	10,3	+1,0	„Svityrys“	97	11,1	—0,5
Raguvėlės t. ūkis	112	7,6	+0,6	Skieponys	97	7,4	—
M. Melnikaitės	110	8,4	+0,5	„Atžalynas“	95	8,3	—0,6
Staškūniškio t. ūkis	110	8,3	+0,4	Kurklių eksp. ūkis	93	8,6	—0,4
Andrioniškis	109	8,6	+0,3	„Ateitis“	91	7,3	—0,7
Sodininkystės t. ūkis	108	10,3	+0,4	Jakšiško t. ūkis	90	8,0	—0,7
Svėdasai	107	10,1	+0,8	Naujasodžio t. ūkis	89	7,0	—0,1
„Gintaras“	106	8,4	+0,5	„Puntukas“	82	8,0	—2,0
„Anykščių šilėlis“	104	10,1	+0,2	Aknystų pag. ūkis	71	8,1	—2,0
„Lenino kelių“	102	10,1	—				
„Aušra“	102	8,7	—				
Surdegis	101	8,6	—0,3				
„Už taiką“	101	8,3	—0,6				
„Ankštakalnis“	101	7,9	—				
				RAJONE:	102	8,7	—

Anykščių valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis

234930, Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов. Редактор С. Вияцонас, г. Аникий (на литовском языке)

Spausdinama rotacine mašina, pusės „Pravdos“ formato. Tiražas 11.260. Užsak. Nr. 1395
Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius. Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė J. Janonio 31.
Indeksas 87262.